

# Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms  
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392



9 771648 039035

Nr. 2 (10352) \* 2021 m. sausio 9 d., šeštadienis

Kaina – 0,45 Eur

## Paba diena

Šiandien – mėnulio delčia. Saulė teka 8 val. 30 min., leis 16 val. 14 min.

Dienos ilgumas 7 val. 34 min.

Vardadieniai: šiandien – Algis, Eidravas, Gabija, Kergaila, Kergailas, Kermantas, Kermantė, Julijonas, Pietautas, rytoj – Elma, Ginvilas, Ginvilė, Kolumba, Kolumbas, Vyda, Vydas, Vydautas, Vydautė, pirmadienį – Marcijona, Marcijonas, antradienį – Cezara, Cezaras, Cezarija, Cezarijus, Cezaris, Eigailas, Eigailė, Vaigėda, Vaigėdas, Vaigėdė.

Į naujus metus su daugiau optimizmo  
2 p.

Prieš tris dešimtmečius gimusi bendrystė turi prasmę iki šiol  
3-4 p.

Mes ir mūsų darbai  
3-5 p.  
Virginija Bankauskienė: „Likimas man buvo palankus“  
3-6 p.

Koncertmeisteris Valerijus Gratulevičius, nulipęs nuo didžiosios scenos, kūrybinį polėkį atrado tapyboje...  
4-6 p.

Pirmoji meilė – išsūkis ne tik paaugliams, bet ir tėvams  
6 p.

## Sveikiname!

### Brangi Mamyte,

Dėkojam Tau už nemigo naktis, kai buvome maži,

Už mokymą pažint gyvenimą,

Už meilės, džiaugsmo kupinas akis,

Už viską Tau dėkojam, Mama.

Tegul eina šviesios ir šiltos dienos tų metų, kur dar ateis, o laiko bėgimas nepakeičia akių ir širdies šilumos.



90-ojo jubiliejaus proga **Anelę DAVIČIKIENĖ**, gyvenančią Stakliškėse, sveikina ir geros sveikatos, daug gražių akimirkų kasdienybėje linki sūnus, 2 dukros, marti, žentai, 4 anūakai ir 2 proanūkės.



Būkite su „Gyvenimu“ ir **2021-aisiais!**

Prienų rajono ir Birštono krašto naujienos – į kiekvienus namus, į kiekvieną darbovietę!

Prenumeruoti laikraštį pigiau ir naudingiau

## Trumpos žinios

### Du tarpusavio mačai – dvi pergalės

Sausio 6 dieną Prienų „CBet“ (6/9) komanda „Betsafe-LKL“ namų rungtynėse parodė pavydėtina tritaškių taiklumą ir šiuo ginklu 93:78 (26:24, 23:18, 24:20, 18:16) įveikė antroje turnyrinės lentelės pozicijoje esančią Panevėžio „Lietkabelio“ komandą.

Iš viso Prienų komanda šiame mače pataikė 16 iš 27 tritaškių (59 proc.). „CBet“ komandoje rezultatyviausias buvo Mindaugas Sušinskas – 19 pataikytų taškų (taiklūs 5 iš 6 tritaškių, 7 atkovoti kamuoliai), varžovams daugiausia taškų – 23 – pelnė Margiris Normantas (5 iš 7 tolimų metimų).

Pirmą tarpusavio mačą šeštoje komandų rikiuotės vietoje esantys prieniškiai taip pat buvo laimėję – 87:84. Abi komandos dar kartą susitiks sausio 9 dieną.

„CBet“ treneris Mantas Šernius pasidžiaugė pergale, bet nepuoselėjo vilčių, kad kitas mačas bus toks sėkmingas.

Parengta pagal [www.lkl.lt](http://www.lkl.lt) informaciją

### Sausio 7 d. ryto Statistikos departamento duomenimis:

COVID-19 liga Prienų r. savivaldybės teritorijoje sirgo 585 asmenys (sausio 6 d. – 580), pasveiko – 853, (sausio 6 d. – 839).

Nuo pandemijos pradžios Prienų r. savivaldybės teritorijoje patvirtinta 1480 koronaviruso infekcijos atvejų.

### Rinkis teisingai – dirbk legaliai!

Nuo 2020 m. rugsėjo 20 d. iki 2020 m. gruodžio 20 d. Valstybinė darbo inspekcija organizavo konkursą, kuriame galėjo dalyvauti 8 – 12 klasių mokiniai ir jaunimas (iki 21 m.). Konkurso užduotis – sukurti socialinės reklamos vaizdo klipą, kuris atskleistų legalaus darbo naudą, skatintų jaunimą rinktis dirbti tik legaliai, ir gal net pasiūlyti idėjų ar būdų, kaip kovoti su nelegaliu darbu.

Žalą dėl nelegalaus ir nedeklaruoto darbo patiria visi: darbuotojas, darbdavys, visuomenė, valstybė. Siekiant atkreipti dėmesį į šią problemą ir skatinant netoleruoti nelegalaus darbo, VDI svarbu savarankiškų ir atsakingų jaunuolių ugdymas, svarbu, kad moksleiviai prireikus drąsiai kreiptųsi patarimo darbo teisės, darbo saugos klausimais.

Organizatorių sudaryta vertinimo komisija, vertindama darbus, atsižvelgė į darbo originalumą, kūrybiškumą ir nuoseklumą, konkurso temas ir tikslų atskleidimą, pasiūlytus problemas sprendimo būdus, darbo išbaigtumą ir tvarkingumą.

Didžiojamės savo gimnazijos mokiniais, konkurso nugalėtojais:

**I vieta Joris Mitkevičius (III b) ir Nojus Šabasevičius (III a)**

Ar tu reguliariai laistai savo valstybę?

<https://youtu.be/wbukWcNrePo>

**II vieta Nojus Kondrotas (III b) ir Ugnė Matusevičiūtė (III b)**

<https://youtu.be/vaGrnbuWBxY>

Laima Raudonikienė, ekonomikos mokytoja

## Pro memoria

### Stanislava JURKUTĖ

(1920–2020)

Stanislava Jurkutė gimė 1920 m. gruodžio 24 dieną Kretingos aps., Skuodo vls., Būdvičių kaime, šešiolikos vaikų šeimoje. Ji buvo 15-tas vaikas. Augo tikinčiųjų šeimoje, abu jos tėveliai sulaukė garbaus amžiaus įstojo į Tretininkus. Baigusi pradžios mokyklą tęsė mokslus Skuodo gimnazijoje. Stanislava augo tyliai, rami, drovi. Turėjo labai gerą muzikinę klausą, suaugusi išmoko groti kanklėmis, vargonais ir gitara. 1938 m. rugsėjo 1-ąją įstojo į Panevėžio Švč. Nekaltosios Mergelės Marijos tarnaičių kongregacijos vienuolyną. Po noviciato gavo vienuolininką vardą – Serafija. Stanislavos užrašuose pažymėta, kad antrais naujokyno metais Kaune lankė dvi metus Šv. Vincento Pauliaus ikimokyklinę studiją. Baigusi dirbo vaikų darželiuose: Panevėžyje, Girėnuose, Vilniuje (3 metus), Palangoje (4 metus), Radviliškyje (4 metus).

1940 m. sovietinei valdžiai okupavus Lietuvą, buvo nacionalizuoti vienuolijai priklausantys pastatai, seserys išvarytos iš nuosavų namų, atleistos iš įstaigų. Stanislava pasakojo, kad,

užėjus „pirmiesiems rusams“, vienuolėms buvo įsakyta palikti vienuolyną. Tuo metu Stanislava jau buvo atbuvusi noviciatą. Kai užėjo „antrieji rusai“, Stanislava buvo Panevėžio vienuolynė. Tuo metu ji jau buvo po Amžinųjų įžadų. Motinėlė Stanislavą išsiuntė į Vilnių, kur ji dirbo darželyje auklėtoja. Po kiek laiko Stanislava atvažiavo į Radviliškį, kur susipažino su mons. J. Užupiu. Jame atradusi giminišką sielą, trokšdama globos ir tuo pačiu norėdama jį palaikyti ir jam padėti sudėtingu sovietiniu laikotarpiu eiti dvasininko pareigas, sutiko rūpintis buvimu. Ji ne tik buvo klebonijos šeiminingė (virėja, skalbėja, siuvėja, patalpų tvarkytoja, klientų priėmėja), bet tvarkė bažnyčią ir šventorių, augino gėles ir jomis puošdavo altorių, grojo vargonais, esant reikalui, atlikdavo ir šv. Mišių patarnautojos bei zakristijono pareigas. Iš Radviliškio likimas lėmė išvykti į Žalpius, po to – Gižai, Gėgudiškis, Ūdrija, Gudeliai, nuo 1976 m. – Prienai.

Monsinjonas Juozapas Užupis apie Serafiją rašė: „Žmogaus gyvenimo istorija prasideda jam gimus; žmogaus gyvenimo pabaiga – mirtis,



tada jo laukia Dievo teismas. O visas žmogaus gyvenimas lieka Dievo ir žmonių įvertinimui.“ Dvasininkas pažymėjo, kad sesuo Serafija „mokėjo dėkoti Dievui ir žmonėms už visas gyvenimo dovanas; su vaikišku nuoširdumu priimti viską, ką gražaus gyvenime patyrė ir matė; su kantrumu priimti negeroves, nes per pedagoginį darbą teko įrodyti ištikimybę Viešpačiui... Dievo Apvaizda leido pabaigti pedagoginę veiklą ir šiandien dėkoti Dievui už visas Jo malones žemės kelionėje.“ Monsinjonas Juozapas Užupis taip apibūdino vienuolę Serafiją: „Turėjo iškalbos dovaną,

literatūrinių gabumų, gerą atmintį, keliais žodžiais nusakydavo reikalo esmę ir tikslus, nepaskendo buitiniuose rūpesčiuose, geru žvilgsniu sugebėdavo nuginkluoti ir pyktį, ir neapykantą, ir skausmą; ji žmones patraukdavo savo ramumu, širdies gerumu, visur atradavo grožį.“

Norėtusi baigti monsinjoro Juozapo Užupio žodžiais: „Žmogus dirba, miega, valgo ir kalbasi... Žmogus džiaugiasi ir svajoja, liūdi, kančioje suklypęs dejuoja, o kada neišgirsime ir neištarsime žodžio, to nežinome. Būkime pasiruošę.“

## Padėka

Nežinomi Viešpaties keliai... Kūčių vakarą atšventusi 100 metų sukaktį, gruodžio 31-ąją mūsų Teta, Stanislava JURKUTĖ, iškelia į Dievo namus...

Nuoširdžiai dėkojame visiems užjautusiems, budėjusiems prie Velionės, dalyvavusiems Mišiose.

Už visokeriopą pagalbą ypač dėkojame Alytaus šv. Angelų Sargų parapijos dekanui, g. kan. Arūnui Užupiu, Prienų Kristaus Apsireiškimo bažnyčios klebonui Vaidotui Labašauskui bei vikarui Valdemarui Mačiui, svečiams kunigams, aukojusiems iškilmingas Mišias laido-tuvių išvakarėse ir laido-tuvių rytą. Tariame nuoširdžiai ačiū Švč. Nekaltosios Mergelės Marijos tarnaičių kongregacijos seselėms už rūpestį ir amžinosios vietos parengimą Kauno Romainių kapinėse.

Dukterėčios – Vitalija, Dalija, Jovita, Silvija Niūniavaitės





# Birštono versmės

„Gyvenimas“  
- laikraštis Jums  
ir apie Jus!

2020 Metų žmogus

## Prieš tris dešimtmečius gimusi bendrystė turi prasmę iki šiol

Naujų metų išvakarėse „Gyvenimo“ laikraščio tradiciniuose Birštono kraštui nusipelnusių žmonių ir įsimintiniausių projektų rinkimuose „Birštono versmių“ skaitytojai 2020 Metų žmogumi išrinko ilgametę Birštono neįgaliųjų draugijos pirmininkę Juliją SENAVAITIENĘ. Kai Trijų Karalių dieną, labindamiesi su gerbiama Julija, pranešėme šią žinią, ji pasidžiaugė, kad gausiame aktyvių kurorto nevyriausybinių organizacijų būryje Birštono neįgaliųjų draugijos veikla buvo pastebėta ir pagerbta.

– Miela ir gera, kad tokiu būdu įvertintas daugybės metų įdirbis, buriant žmones su negalia, rūpinantis jų poreikiais, vadinasi, esame teisingame kelyje, – sakė Birštono neįgaliųjų draugijos pirmininkė J.Senavaitienė, prie draugijos „vairo“ stovinti nuo pat jos veiklos ištakų. – Draugiją įsteigėme 1991 metų rugsėjo 4 dieną, todėl šiame minėsime jos veiklos trisdešimtmetį. Tuomet į steigiamąjį susirinkimą sukvieta apie trisdešimt birštoniečių. Šio susirinkimo protokola su parašais esu išsaugojusi iki šiol. Prie draugijos kūrimo aktyviai prisidėjo Vincas Bliūdžius, Elena Stravinskienė, Romualdas Kuralavičius, Dakinevičius, Jonas Pačėsa ir kiti. Daugelio narių, su kuriais dirbom organizacinį darbą, kartu su laukėm brandaus amžiaus, šandien, deja, jau nebėra tarp gyvųjų...

Pirmininkės teigimu, burti neįgaliuosius Birštone ji ėmėsi paraginta tuometinio Prienų rajono invalidų draugijos pirmininko Ramučio Misevičiaus, kuris jai perdavė narių sąrašus, taip pat padarė tuometinių Birštono vadovų.

– Energijos ir ryžto netrūko, kreipiausi pagalbos į tuometinį Lietuvos invalidų draugijos pirmininką Joną Mačiukevičių, kuris buvo mano žemietis, į susirinkimą jis atsiuntė savo atstovą. Išrinkome



Birštono neįgaliųjų draugijos pirmininkė Julija Senavaitienė šiandien.

Revizijos komisiją, Tarybą. Pradžioje koncentravomės į materialinę paramą savo nariams, buvo toks metas, kai per draugiją nariai galėjo gauti talonus įsigyti buitines prekes, baldams, drabužiams. Pamažu veikla tapo įvairesnė, nuo 1996 metų birštoniečiai į susirinkimus jau rinkosi aktyviau, nes pradėjome jubiliatų pagerbimo tradiciją, ją tęsiame iki šiol, – pasakojo J.Senavaitienė.

1997 m. susikūrė vokalinis ansamblis „Sugrįžki, jaunyste“, su kuriu daug koncertuota, dalyvauta konkursuose ir festivaliuose. Anot J.Senavaitienės, tik susibūrusiam kolektyvui dideliu paskatinimu tapo festivalyje-apžiūroje Vilniuje

(Nukelta į 4 p.)



Fotoalbume likusi akimirka iš Neįgaliųjų draugijos dienos centro įkurtuvių.

## Kviečiame teikti kandidatūras Vasario 16-osios apdovanojimams



Birštono savivaldybė aštuonioliktąjį kartą kviečia teikti Birštono savivaldybei, bendruomenei nusipelnusių, savo darbais Birštono vardą garsinančių žmonių kandidatūras tradiciniams apdovanojimams.

Kandidatus gali siūlyti įstaigos, nevyriausybines organizacijas ir savivaldybės gyventojai. Argumentuotus pasiūlymus ir kandidatų pristatymus prašome pateikti Birštono savivaldybės Tarybos sekretoriui el. paštu [paulina.kusneroviene@birstonas.lt](mailto:paulina.kusneroviene@birstonas.lt) arba adresu: Jaunimo g. 2, Birštonas, iki 2021 m. sausio 29 d. Prieš atvykstant prašome informuoti telefonu (8 319) 56 830.

Laukiame Jūsų pasiūlymų!

Birštono savivaldybės informacija

## Virginija Bankauskienė: „Likimas man buvo palankus“

Nepaisant to, jog 2020-ieji buvo kitokie: mažiau bendravome, judėjome, kūrėme, nuoširdus ir prasmingas darbas niekada nelieka nepastebėtas. Šiame už tautinio paveldo ir tradicijų puoselėjimą, jo sklaidą bei Birštono miesto garsinimą Lietuvoje ir užsienyje žmonių palaikymo sulaukė Virginijos BANKAUSKIENĖS veikla, kuri išrinkta 2020 m. Birštono krašto projektu.



Virginija Bankauskienė (pirmoji iš kairės) su „Jievaro“ šokėjais.

V. Bankauskienė tautiško dvasia kurorte skleidžia jau daugiau nei 40 metų, o jos vadovaujami liaudiškų šokių kolektyvai „Jievaras“ ir „Aguonėlė“ sėja lietuviškos sėklas ir Lietuvoje, ir užsienyje. Visgi nepaisant to, jog Virginija savo darbui atidavusi visą širdį ir sielą, moteris prisipažįsta, jog apie save kalbėti jai nedrąsu, nes visi apdovanojimai – tai daugybės žmonių darbas ir, kaip ji pati sako, jai pasisekė, jog savo kely sutiko puikius žmones, suvokiančius tautinės kultūros išsaugojimo svarbą.

– Virginija, pati esate klaipėdiškė, kokie likimo vingiai atvedė Jus į Birštoną?

– Taip, mano gimtasis miestas yra Klaipėda – ten gimiau, augau, mokiausi. Tai išskirtinis Lietuvos

miestas prie jūros, todėl myliu jį visa širdimi. Visgi baigus mokslus Klaipėdos teatinio meno fakultete ir įgijęs choreografo-baletmeisterio specialybę, laukė darbo paskyrimas. Nors iš pradžių buvo baisoka bėgtis į kitą Lietuvos galą, bet jaunas žmogus yra drąsus, tad pasirinkau Birštoną, nes ten reikėjo specialisto, nors niekada anksčiau čia nebuvau...

– Viename interviu esate paminėjusi, jog nuo vaikystės svajojote tapti farmacininke: kada jus paviliojo šokis?

– Mano močiutė buvo žmonių gerbiama žolininkė. Tai man, kaip vaikui, tuomet paliko didelį įspūdį. Gerai prisimenu vaistinių žolelių rinkimo procesą ir tuos visur kabančius džiovinamą vaistažolių pundečius bei jų kvapą – tiesiog

magija... Gal todėl ir pati norėjau tapti „burtininke“ – juk tai savotiška pasaka. O šokis taip pat pasaka, tik kitokia išraiška. Juk dauguma mergaičių nori būti balerinomis... Tiesa, vaikystėje dar norėjau būti cirko artiste, tad nusprendžiau nueiti į cirko būrelį. Jau tuomet mokėjau stovėti ant galvos, padaryti špagatą, todėl jaučiausi tam labai tinkama. Deja, atvėriau ne cirko, o klasikinio šokio studijos duris... Tėn patikrino mano duomenis ir priėmė. Taigi šokis pakėrėjo 2-oje klasėje. Nuo tada ir šoku, o dabar ir kitus šokdinu.

– Iš visuomet gyvybingo uostamiesčio į ramybę alsuojantį kurortą atvykote dar būdama studentė: koks jis Jums tuomet pasirodė?

– Neslėpsiu, atvykus iš Klaipėdos bruzdesio, Birštonas man

(Nukelta į 6 p.)

## Mes ir mūsų darbai

Metų virsmas mus priverčia stabtelėti, paanalizuoti, ką nuveikėme, kaip gyvenome nueinančiais metais, kartu pamąstyti apie tai, kaip turėtume gyventi naujaisiais metais.

Birštono vienkiemio bendruomenės nariai turi seną savo tradiciją susitikti metų sandūroje, įvertinti nuveiktus darbus, garsinančius mūsų kraštą, pasidžiaugti vienas kitu, pabendrauti.

Deja, šiame dėl visiems suprantamų priežasčių šios galimybės neliko ir dėl to iš tikrųjų liūdna. Visi praėję metai buvo sąstingio metai

(Nukelta į 5 p.)



Nuotrauka iš bendruomenės archyvo









